

156

1666. Διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως Μυκόνου, ἐπὶ τῇ βάσει ὁμολογίας τριῶν μαρτύρων, μεταβιβάζεται, λόγω δωρεᾶς, εἰς ἱερέα ἢ κυριότης ἀκινήτου μιᾶς γυναικός, διαμενούσης ἀλλαχοῦ,
ἐν 296, ἀριθ. 616.

«... οἱ ὅποιοι ἐξομολογοῦνται καὶ λέγουσι, πῶς τὸν ἐπερσινὸν χρόνον ἦσαν οἱ ἄνωθεν μάρτυρες στὴ Τήνο καὶ τοὺς ἐπαράγγειλεν ἡ Κ. τοῦ Α. νὰ πάρῃ ὁ Παπαμακάριος Α. ... τὸ χωράφι ... ὡς καθὼς λέγουσι οἱ ἄνωθεν μάρτυρες, πῶς τοῦ τὸ ἀφήνει διὰ τὴν ψυχὴν του, νὰ τήνε μνημονεύουν ...».

157

1666. Σύμβασις παχτώσεως ἀγροῦ ἐν Μυκόνῳ,
ἐν 296, ἀριθ. 705.

«... Ἡ ἄνωθεν Ε. τὸ παραδόνει εἰς τὰ χέρια τοῦ ἄνωθεν, νὰ τὸ δουλέψῃ καὶ νὰ τὸ φυτέψῃ ἀμπέλι καὶ ἀπὸ τὴ νιτράδα ὅπου κάνει ... νὰ τὸ μοιράζον οἱ ἄνωθεν δύο ... ἴσια καὶ ὅταν ἔρθῃ καιρὸς νὰ ἔμπῃ τὸ ἀμπέλι εἰς κάματο νιτράδας καὶ θέλουν νὰ τὸ μεράσουν ... νὰ πέρῃ ὁ ἄνωθεν κοπιαστὴς στὰ τέσσερα ἓνα, κατὰ τὴν τάξιν καὶ συνήθειαν τοῦ τόπου ...».

158

1666. Διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως Μυκόνου, ὁ Γ.Κ. πωλεῖ ἀκίνητον ἀνῆκον εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς ἀδελφούς του, πρὸς ἐξαγοράν ἑτέρου ἀδελφοῦ των, γενομένου δούλου,
ἐν 296, ἀριθ. 615.

159

1666. Συμβολαιογραφικὴ πράξις, δι' ἧς ὁ Ἐπίτροπος καὶ κριτὴς καὶ οἱ δύο Προκουρατόροι τῆς Κοινότητος Μυκόνου,
«ἐδιαλάλησαν τρεῖς φορές, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ τόπου, τὸ πρᾶγμα τοῦ Α.Γ. ... δύο κομμάτια ... τὰ ὅποια ... τὰ ἔβαλαν εἰς τὸ ἰκάντος διὰ τὰ χαράτζια τὰ ἀφεντικά καὶ ἕτερα ἀβαρίτζια, εἰς τὰ ὅποια κανεῖς δὲν εὗρέθη νὰ ἀποκριθῇ περὶ τούτου ...»,
ἐν 296, ἀριθ. 605.

160

1667. Νεκταρίου π. Ἱεροσολύμων, ἐπικύρωσις ἀποφάσεων τῶν π. Παΐσιου καὶ Θεοφάνους, παλαιοτάτου ἔθους, περὶ περιορισμοῦ τῆς προγαμιαίας δωρεᾶς πρὸς τὴν νύμφην, ἐκ μέρους τοῦ νυμφίου, εἰς 50 γρόσια κατ' ἀνώτατον ὄριον,
ἐν 280, τ. 2, σ. 280–281.

161

1667. Ἀπόφασις τῆς 2 Ἰουνίου τῶν ἐπιτρόπων Κοινότητος Μυκόνου, ἐν 144, σ. 25–26.

«Ὅτι τὰ ζῶα «τόσο ἐπληθύκασιν, ποῦ δὲν χωρεῖ ὁ τόπος, κάνοντας ζημίες περισσότερες παρὰ διάφορο, τρώγοντας ἀμπέλια σπαρμένα καλοκαιρινά . . . διὰ τοῦτο τὸ λοιπὸν ὁμογνωμησμένοι κρίνου καὶ ἀποφασίζουν . . . νὰ τυχαίνει κατὰ τὴν ἐκάστου αὐτοῦ δύναμι καὶ κοντέτζιο νὰ τοῦ στιμάρου οἱ προεστοὶ . . . κατὰ τὴν ποσότητα τῶν πραιμμάτων ντω . . . τὰ δὲ ἐπίλοιπα νὰ . . . τὰ πουλήσου, νὰ τὰ σφάξου, νὰ τὰ εὐγάνου ὅξω ἀπὸ τὸν τόπον . . .».

162

1667. Σύμβασις παχτώσεως, ἐν Μυκόνῳ, ἐν 296, σ. 464.

« . . . Ἡ Μπ. τὸ αὐτὸ προῶμα ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δόνει τοῦ ἄνωθεν Ρ., νὰ τὸ χτίση, νὰ τὸ καλλιεργᾷ, νὰ τὸ φυτέψῃ, νὰ τὸ κάμῃ ἀμπέλι, νὰ δόνη ὁ Ρ. τῆς Μπ. ἀπὸ τὴν (ἰν)τράδα, χειμωνικὸ καλοκαιρινὸ ἀπ' ὅτι ἡθέλει κάμει . . . τὰ ἐμισὰ . . . Καὶ ὅταν ἡθέλει ἔρθῃ καιρὸς νὰ καταστηθῇ ἀμπέλι τῆς ἡλικίας, νὰ τὸ μεράζου, νὰ γίνεταί τὸ ἄνωθεν προῶμα τρία μερδικά, νὰ πέρῃ ἢ ἄνωθεν Μπ. τὰ δυὸ καὶ ὁ ἄνωθεν Ρ., διὰ τὸν κόπον του, ἕνα . . .».

163

1667. Πώλησις ἐκκλησίας ἐν Μυκόνῳ, πρὸς ἱερέα, ἀντὶ 40 γροσίων, ἐν 296, σ. 479.

164

1668. Μερασιὰ ἀπὸ 24 Μαρτίου, ἐν Μυκόνῳ, ἐν 296, σ. 510.

« . . . ἐνεφανίσθησαν . . . ὁ Φ.Σ. καὶ Α.Γ., οἱ ὁποῖοι εἶχασιν ἕνα κομμάτι προῶμα εἰς τόπον . . . οἱ ὁποῖοι συμβασιτικῶς ἐπῆγαν καὶ ἐμοιράσασιν το, κατὰ τὴν τάξιν καὶ συνήθειαν τοῦ νησιοῦ, μετὰ κλήρου καὶ ἤπεσεν ἡ πᾶρτη τοῦ ἄνωθεν Φ. . . . καὶ ἡ πᾶρτη τοῦ ἄνω λεγομένου Α. . . . καὶ ἡ ἄνωθεν μοιρασιά, ὡς καθὼς αὐτοὶ τῆς λέσι, νὰ τὴν ἐκρατοῦν βέβαιη, ἀτζάκιση καὶ ἀχάλαση . . .».

165

1668?– Συμβόλαιον ἐν Μυκόνῳ ἐνώπιον νοταρίου καὶ δύο μαρτύρων, ἐν 296, σ. 532–533.

« . . . καὶ σὰν πανδρευτῇ (ὁ υἱός), τοῦ δόνει (ὁ πατήρ) ἀπὸ τὴν ἴδια κατοικία τὴν μισθὴ καὶ ἀπὸ τὴν ἄνωθεν φυτεία, ἀποθανόντας τοῦ ἄνωθεν (πατρὸς), νὰ εἶναι καὶ αὐτὴ ἡ μισθὴ τοῦ ἄνωθεν (υἱοῦ), διὰ χάρες καὶ εὐχαριστίες πολλότατες, ὅπου εἶναι εὐχαριστημένος εἰς τοῦ λόγου του . . .».